

РЕШЕНИЕ

№ 5508

гр. София, 15.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 27 състав,
в публично заседание на 15.09.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Цветанка Паунова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **4271** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 84, ал. 3 от Закона за марките и географските означения (ЗМГО).

Образувано е по жалба на [фирма], представлявано от управителя В. Г. Д., чрез пълномощник адв. Ел-Т., срещу Решение от 12.03.2020г. на председателя на Патентно ведомство на Република България /ПВ/, с което е отказано вписване в Държавния регистър на марките на прехвърляне на изключителното право върху марка с рег. № 91203 М. С. С., комбинирана, за всички услуги, за които е регистрирана, от В. Г. Д. на [фирма].

В жалбата са наведени доводи за незаконосъобразност на оспореното решение, като постановено при неспазване на предвидената в закона форма, в противоречие с материалния закон и при съществено нарушение на административнопроизводствените правила. По същество се твърди, че искането за вписване на прехвърлянето на процесната марка предхожда твърдяната обезпечителна мярка за забрана за разпореждане на прехвърлителя с правата по марката. Претендира се отмяна на решението.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Ел-Т., който поддържа жалбата на заявените основания. Представя писмена защита.

Ответникът – председател на Патентно ведомство на Република България, чрез процесуален представител юрк. Б., оспорва жалбата като неоснователна. Допълнително представя писмено становище.

Заинтересованата страна - В. Г. Д., чрез пълномощник адв. Д., моли жалбата да бъде уважена.

Административен съд София-град, като съобрази доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема следното:

От данните по делото се установява, че заинтересованата страна В. Г. Д., в качеството му на управител на [фирма], е подал искане вх. № 70139272/27.02.2020г. до Патентното ведомство за вписване на прехвърляне на изключителното право върху марка с рег. № 91203 М. С. С., комбинирана, за всички услуги, за които е регистрирана, от В. Г. Д. на [фирма].

Процесната марка с рег. № 91203 М. С. С., комбинирана, е заявена на 10.05.2014г. и е регистрирана на 18.05.2015г. за услуги от класове 35, 41 и 43 на МКСУ, със срок на закрила до 10.05.2024г. Притежател на марката е заинтересованата страна В. Г. Д..

Към искането е приложен договор за прехвърляне на права върху марки от 17.01.2020г., по силата на който прехвърлителят В. Г. Д. е прехвърлил на приобретателя [фирма] правата върху три притежавани от него национални марки, сред които и процесната с рег. № 91203 М. С. С..

С постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх. № 7239/22.01.2020г. на публичен изпълнител при ТД на НАП С. /л. 80-82/, на основание чл. 121, ал. 1 ДОПК във вр. с чл. 200 ДОПК във вр. с чл. 238, ал. 4, т. 4 ДОПК във вр. с чл. 22а от ЗМГО е наложена обезпечителна мярка заповор върху три марки, собственост на заинтересованата страна, сред които и процесната, като е забранено разпореждането с тях. Препис от постановлението е съобщен на ПВ на 23.01.2020г. /запорно съобщение вх. № 70136174/23.01.2020г./, като след отстраняване на нередовностите на искането за вписване на обезпечителната мярка, е взето Решение от 28.02.2020г. на председателя на ПВ за вписване в Държавния регистър на марките на първа обезпечителна мярка – забрана на В. Г. Д. да се разпорежда с правото върху марка с рег. № 91203 М. С. С., комбинирана. Вписването е извършено на същата дата, съгласно уведомление до публичен изпълнител при ТД на НАП С. /л. 27/.

С оспореното решение е отказано да се впише в Държавния регистър на марките прехвърляне на изключителното право върху марка с рег. № 91203 М. С. С., комбинирана, на [фирма]. Прието е, че прехвърлянето на изключителното право върху горепосочената марка представлява разпореждане с правото върху нея по смисъла на закона. Наложена обезпечителна мярка – забрана на В. Г. Д. да се разпорежда с правото върху марка, се явява пречка да бъде уважено искане с вх. № 70139272/27.02.2020г. за вписване на прехвърляне на изключителното право върху марка.

При така установената фактическа обстановка, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е допустима, тъй като е подадена от активно легитимирана страна, срещу подлежащ на съдебно оспорване акт и в преклузивния 14-дневен срок за оспорване, предвид разпоредбата на чл. 4, ал. 1, т. 1 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020г. и за преодоляване на последиците.

Разгледана по същество е неоснователна.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен административен орган съобразно чл. 7, ал. 2, т. 6 във вр. с чл. 6, т. 9 от Устройствения правилник на Патентното ведомство на Република България /обн. ДВ, бр.61/24.07.2018г./.

Решението е постановено в предписаната от закона форма – чл. 59, ал. 1 и 2 от АПК, доколкото в приложимия специален закон липсват конкретни изисквания към формата и съдържанието на акта. Противно на твърденията в жалбата, решението съдържа мотиви и следващ се от тях диспозитив. От фактическа страна оспореният отказ е мотивиран с наложената обезпечителна мярка – забрана за разпореждане с правото върху марката.

Не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат квалифицирани като съществени и да мотивират отмяната на акта само на това основание.

По приложението на материалния закон, съдът съобрази следното:

Съгласно чл. 23, ал. 1 от ЗМГО правото върху марка може да се прехвърля независимо от прехвърлянето на търговското предприятие за всички или за част от стоките или услугите, за които е регистрирана. Прехвърлянето се вписва в Държавния регистър на марките по искане на една от страните, към което се прилагат доказателства за прехвърлянето и за платена държавна такса - ал. 3. Според чл. 23, ал. 5 от ЗМГО прехвърлянето има действие по отношение на трети лица от датата на вписването му в Държавния регистър на марките, като трети лица по смисъла на чл. 23, ал. 5 от ЗМГО са всички правни субекти, извън прехвърлителя и приобретателя по сделката за прехвърляне на правото върху марка. Вписването има декларативно действие, тъй като не обуславя възникването на дадено обстоятелство, а само го оповестява, но прехвърлянето на марката се счита противопоставимо на третите лица от момента на вписването в Държавния регистър на марките.

Правото върху марка може да бъде обект на обезпечение по предявен или бъдещ иск, както и по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс – чл. 25, ал. 1 и 6 от ЗМГО. Съгласно чл. 25, ал. 4 от ЗМГО по отношение на заявителя, съответно на притежателя, на марката или на лицензополучателя на изключителна лицензия обезпечението по ал. 1 - 4 има действие от датата на получаване на съобщението за налагане на обезпечителната мярка, а по отношение на третите лица - от датата на вписване на обезпечението в Държавния регистър на марките.

В настоящия случай на 27.02.2020г. е депозирано искане вх. № 70139272 от В. Г. Д., управител на [фирма], за вписване в Държавния регистър на марките на прехвърляне на правата върху марка с рег. № 91203 М. С. С., комбинирана, притежавана от В. Г. Д., на новия притежател [фирма]. Към искането е приложен договор за прехвърляне на правото върху посочената марка, сключен между В. Г. Д. – прехвърлител и [фирма] – приобретател. На 23.01.2020г. в Патентно ведомство е постъпило запорно съобщение от публичен изпълнител при ТД на НАП С. с вх. № 70136174/23.01.2020г. /по деловодния регистър на ПВ/ за вписване на наложен запор съгласно постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх. № 7239/22.01.2020г., с което по т. 3 е наложен запор, като е забранено разпореждането с правото върху комбинирана марка „М. С. С.“ с рег. № 91203. С решение от 28.02.2020г. на председателя на Патентното ведомство е наредено да се впише в Държавния регистър на марките първа обезпечителна мярка – забрана на В. Г. Д. да се разпорежда с правото върху процесната марка, като вписването е законна последица от налагането на запора.

При тези данни законосъобразно административният орган е приел, че договорът за прехвърляне на правото върху марки между В. Г. Д. и [фирма] не следва да бъде вписан в Държавния регистър на марките. След като към момента на получаване на

запорното съобщение от публичния изпълнител (23.01.2020г.), договорът не е бил вписан, той не е породил действие за трети лица и не е бил противопоставим на друг, освен на страните по него. Считано от 28.02.2020г., когато е вписан в Държавния регистър на марките, запорът е станал противопоставим на правата, придобити от [фирма] по договора за прехвърляне на правото върху процесната марка, без значение коя е датата на негово сключване. Законнообразно при това положение административният орган е отказал да впише прехвърлянето на марката.

Изложеното обоснова извод за неоснователност на жалбата, която следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора е основателна претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, определено в размер на 100 лева, на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК и чл. 24 от НЗПП.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, 27-ми състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] срещу Решение от 12.03.2020г. на председателя на Патентно ведомство, с което е отказано вписване в Държавния регистър на марките на прехвърляне на изключителното право върху марка с рег. № 91203 М. С. С., комбинирана, за всички услуги, за които е регистрирана, от В. Г. Д. на [фирма].

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати на Патентно ведомство сумата в размер на 100 /сто/ лева, представляваща разноски по делото.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: